

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2001/12/EF

2002/EØS/23/30

av 26. februar 2001

om endring av rådsdirektiv 91/440/EØF om utvikling av Fellesskapets jernbaner(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 71,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽³⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽⁴⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 22. november 2000, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Rådsdirektiv 91/440/EØF av 29. juli 1991 om utvikling av Fellesskapets jernbaner⁽⁵⁾ bør endres for å ta hensyn til erfaringene med gjennomføringen av direktivet og utviklingen i jernbanesektoren etter at det ble vedtatt, for å sikre at direktivets mål nås.
- 2) Det bør sikres rettferdig adgang uten forskjellsbehandling til infrastrukturen ved at visse vesentlige funksjoner atskilles og/eller ved at det opprettes et kontrollorgan for jernbanen som sørger for kontroll og gjennomføring, samt ved at resultatregnskapene og balansen atskilles.
- 3) Det bør også sikres rettferdig adgang uten forskjellsbehandling til infrastrukturen ved at funksjoner knyttet til sikkerhet atskilles og/eller ved at det opprettes et kontrollorgan for jernbanen som sørger for kontroll og

gjennomføring. Jernbaneforetak kan under alle omstendigheter uten forskjellsbehandling delta i håndheving og overvåking av sikkerhetsstandardene.

- 4) Utvidelsen av adgangsretten bør, som tilfellet er med andre transportsystemer, skje samtidig med gjennomføringen av de nødvendige utfyllende harmoniserings tiltak.
- 5) I samsvar med målet om gjennomføring av det indre marked, som innebærer at alle jernbaneforetak med lisens som oppfyller sikkerhetsvilkårene kan få adgang til å yte tjenester, bør adgangsretten i en overgangsperiode på opptil sju år utvides til alle jernbaneforetak med lisens for internasjonal godstransport på et avgrenset nett som kalles det transeuropeiske jernbanenett for godstransport, herunder adgang til og yting av tjenester i viktige terminaler og havner. Etter denne overgangsperioden bør det transeuropeiske jernbanenett for godstransport dekke hele det europeiske jernbanenettet, og jernbaneforetakene bør gis adgangsrett til dette nettet for internasjonal godstransport.
- 6) Jernbaneforetak med lisens som oppfyller sikkerhetsvilkårene og som søker om adgang, garanteres adgangsrett uavhengig av driftsform.
- 7) Medlemsstater kan fortsatt fritt gi adgangsrett som er mer omfattende enn adgang for jernbaneforetak som utfører internasjonal kombinert transport, til internasjonale sammenslutninger som utfører internasjonal transport og til jernbaneforetak som utfører internasjonal godstransport innenfor det transeuropeiske jernbanenett for godstransport. Bruken av denne mer omfattende adgangsretten kan begrenses til jernbaneforetak med lisens i medlemsstater der det gis adgang av tilsvarende art, forutsatt at denne begrensningen er forenlig med traktaten.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 75 av 15.3.2001, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 118/2001 av 28. september 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende nr. 60 av 6.12.2001, s. 29.

(1) EFT C 321 av 20.10.1998, s. 6, og EFT C 116 E av 26.4.2000, s. 21.

(2) EFT C 209 av 22.7.1999, s. 22.

(3) EFT C 57 av 29.2.2000, s. 40.

(4) Europaparlamentsuttalelse av 10.3.1999 (EFT C 175 av 21.6.1999, s. 115), bekreftet 16.9.1999 (EFT C 54 av 25.2.2000, s. 56), Rådets felles holdning av 28.3.2000 (EFT C 288 av 11.10.2000, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 5.7.2000 (ennå ikke kunngjort i EFT). Europaparlamentsbeslutning av 1.2.2001 og rådsbeslutning av 20.12.2000.

(5) EFT L 237 av 24.8.1991, s. 25.

- 8) For å fremme en effektiv forvaltning av infrastrukturen i offentlighetens interesse bør infrastrukturforvaltningen få status som uavhengig av staten og være fri til å forvalte sin egen virksomhet, mens medlemsstatene bør treffe de nødvendige tiltak med henblikk på utvikling og sikker bruk av jernbaneinfrastrukturen.
- 9) For å fremme en effektiv person- og godstransport og for å sikre innsyn i de finansielle forhold, herunder all finansiell godtgjøring eller støtte fra staten, er det nødvendig å atskille regnskapene for passasjertransport og godstransport.
- 10) Det er nødvendig å gjennomføre en rekke tiltak for bedre å overvåke utviklingen i jernbanesektoren og markedet, vurdere følgene av de vedtatte tiltakene og analysere virkningene av de tiltakene Kommisjonen har planlagt.
- 11) Det bør opprettes organer med en tilstrekkelig grad av uavhengighet for å overvåke konkurransen på markedet for jernbanetransport dersom det ikke finnes enheter som utfører denne oppgaven.
- 12) Kommisjonen bør avlegge rapport om gjennomføringen av dette direktiv og framlegge egnede forslag.
- 13) De nødvendige tiltak for gjennomføringen av dette direktiv bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 14) Det kreves særskilte tiltak for å ta hensyn til den særlige geopolitiske og geografiske situasjonen i visse medlemsstater samt den særlige organiseringen av jernbanesektoren i flere medlemsstater, samtidig som det indre markedes integritet sikres.
- 15) I samsvar med nærhetsprinsippet og forholdsmessighetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5, kan målene for dette direktiv, dvs. å utvikle Fellesskapets jernbaner, ikke i tilstrekkelig grad nås av medlemsstatene fordi det er nødvendig å sikre rettferdig adgang uten forskjellsbehandling til infrastrukturen samt å ta hensyn til de åpenbart internasjonale aspektene ved driften av vesentlige deler av jernbanenettene, og de kan derfor, på grunn av behovet for samordnede tverrnasjonale tiltak, nås bedre på fellesskapsplan. Dette direktiv går ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 16) Direktiv 91/440/EØF bør derfor endres –
- VEDTATT DETTE DIREKTIV:
- Artikkel 1*
- I direktiv 91/440/EØF gjøres følgende endringer:
1. Overskriften til avsnitt I skal lyde:

«Virkeområde og definisjoner».
 2. Artikkel 1 oppheves.
 3. I artikkel 2 skal nytt nummer 3 lyde:

«3. Foretak hvis jernbanevirksomhet omfatter bare pendeltransport med veigående kjøretøyer gjennom tunnelen under Den engelske kanal, er utelukket fra dette direktivs virkeområde, med unntak av artikkel 6 nr. 1, artikkel 10 og 10a.»
 4. I artikkel 3 gjøres følgende endringer:
 - a) Første og annet strekpunkt erstattes med følgende:

«– «jernbaneforetak»: ethvert privat eller offentlig foretak med lisens i samsvar med gjeldende fellesskapsregelverk, hvis hovedvirksomhet er transport av gods og/eller passasjerer med jernbane, og der foretaket forplikter seg til å sørge for trekraften; dette omfatter også foretak som tilbyr bare trekraft,

– «infrastrukturforvaltning»: ethvert organ eller foretak som er ansvarlig særlig for å opprette og vedlikeholde jernbaneinfrastrukturen. Dette kan også omfatte forvaltning av kontroll- og sikkerhetssystemer for infrastrukturen. Infrastrukturforvaltningens funksjoner med hensyn til et jernbanenett eller en del av et jernbanenett kan tildeles forskjellige organer eller foretak.»
 - b) Etter fjerde strekpunkt skal nytt strekpunkt lyde:

«– «internasjonal godstransport»: transport der toget krysser en medlemsstats grense minst én gang; toget kan koples sammen og/eller atskilles og de

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

ulike delene kan ha forskjellige opprinnelses- og bestemmelsessteder, forutsatt at alle vognene krysser minst én grense.»

5. Overskriften til avsnitt II skal lyde:

«Administrativ uavhengighet».

6. Artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for at jernbaneforetak med hensyn til ledelse, forvaltning, administrasjon samt administrativ, økonomisk og intern regnskapsmessig kontroll har en uavhengig status som sikrer dem at særlig deres kapital og regnskapsføring er atskilt fra statens.

2. Infrastrukturforvaltningen skal ha ansvar for egen forvaltning, administrasjon og internkontroll samtidig som den overholder de rammer og særlige regler for betaling og fordeling som medlemsstatene fastsetter.»

7. Artikkel 6 skal lyde:

«Artikkel 6

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at det føres og offentliggjøres atskilte resultatregnskaper og balanser, på den ene siden for virksomhet tilknyttet jernbaneforetaks yting av transporttjenester og på den andre siden for virksomhet tilknyttet forvaltningen av jernbaneinfrastrukturen. Offentlig støtte utbetalt til ett av disse virksomhetsområdene kan ikke overføres til det andre.

Regnskapene for de to virksomhetsområdene skal ha en form som gjenspeiler dette forbudet.

2. Medlemsstatene kan også fastsette at dette skillet krever organisatorisk atskilte avdelinger innenfor et enkelt foretak eller at forvaltningen av infrastrukturen skal ivaretas av en særskilt enhet.

3. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at de funksjoner som er vesentlige for å sikre rettfærdig adgang uten forskjellsbehandling til infrastruktur som oppført i vedlegg II, overlates til organer eller foretak som selv ikke utfører noen form for jernbanetransport. Uavhengig av de organisatoriske strukturene skal det framgå at dette målet er nådd.

Medlemsstatene kan imidlertid overlate innkrevingen av avgifter og ansvaret for forvaltningen av jernbaneinfrastrukturen, f.eks. investeringer, vedlikehold og finansiering, til jernbaneforetak eller ethvert annet organ.

4. Anvendelsen av nr. 3 skal omhandles i en rapport som Kommisjonen skal framlegge senest 15. mars 2006 i samsvar med artikkel 10b.»

8. Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å utvikle sin nasjonale jernbaneinfrastruktur, idet de om nødvendig tar hensyn til Fællesskapets samlede behov.

2. Medlemsstatene skal påse at det fastsettes sikkerhetsstandarder og –regler, at rullende materiell og jernbaneforetak sertifiseres i samsvar med disse og at ulykker undersøkes. Disse oppgavene skal utføres av organer eller foretak som selv ikke utfører jernbanetransport, og som er uavhengige av organer eller foretak som utfører slik transport, på en måte som garanterer rettfærdig adgang uten forskjellsbehandling til infrastrukturen.

Jernbaneforetak skal anvende disse sikkerhetsstandardene og –reglene. Med mindre medlemsstatene gir uavhengige organer i oppdrag å sørge for håndheving og overvåking, kan de kreve eller tillate at jernbaneforetakene medvirker til å håndheve og overvåke sikkerhetsstandardene og –reglene, samtidig som de sikrer at disse oppgavene utføres på en nøytral måte og uten forskjellsbehandling.

3. Medlemsstatene kan dessuten, samtidig som det tas hensyn til traktatens artikkel 73, 87 og 88, tildele infrastrukturforvaltningen tilstrekkelige finansielle midler i forhold til oppgavene, størrelsen og de finansielle behov, særlig for å dekke nyinvesteringer.

4. Innenfor rammen av medlemsstatenes alminnelige politikk skal infrastrukturforvaltningen utarbeide en virksomhetsplan som omfatter investerings- og finansieringsprogrammer. Planen skal utformes med henblikk på å sikre optimal og effektiv anvendelse og utvikling av infrastrukturen og samtidig sikre økonomisk balanse og omfatte de midler som er nødvendige for å oppnå disse målene.»

9. Artikkel 9 nr. 3 skal lyde:

«3. Støtte som medlemsstatene yter til avvikling av den gjeld som er omhandlet i denne artikkel, skal ytes i henhold til traktatens artikkel 73, 87 og 88.»

10. I artikkel 9 skal nytt nr. 4 lyde:

«4. For jernbaneforetak skal resultatregnskaper og enten balanser eller en årlig oversikt over aktiva og passiva føres og offentliggjøres for virksomhet i forbindelse med utføring av godstransport med jernbane. Midler som utbetales til virksomhet i forbindelse med utføring av persontransport som inngår i offentlig tjeneste, skal føres atskilt i de relevante regnskaper og må ikke overføres til virksomhet i forbindelse med utføring av annen transport eller andre former for virksomhet.»

11. Artikkel 10 skal lyde:

«Artikkel 10

1. Internasjonale sammenslutninger skal gis rett til adgang og til transitt i de medlemsstater der jernbaneforetak som utgjør sammenslutningen er etablert, samt rett til transitt i andre medlemsstater for internasjonal transport mellom de medlemsstater der foretakene som utgjør de nevnte sammenslutninger, er etablert.

2. De jernbaneforetak som hører inn under virkeområdet for artikkel 2, skal på rimelige vilkår gis adgang til infrastrukturen i de andre medlemsstatene med sikte på å utføre internasjonal kombinert godstransport.

3. Uavhengig av driftsform skal jernbaneforetak som hører inn under virkeområdet for artikkel 2, på rimelige vilkår gis den adgang som de søker om til det transeuropeiske jernbanenett for godstransport, som definert i artikkel 10a og i vedlegg I, og, under alle omstendigheter etter 15. mars 2008, til hele jernbanenettet, med sikte på å utføre internasjonal godstransport.

4. På anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ skal Kommissjonen i et særskilt tilfelle undersøke anvendelsen og gjennomføringen av denne artikkel og innen to måneder etter å ha mottatt en slik anmodning og etter samråd med komiteen nevnt i artikkel 11a nr. 2, treffe beslutning om hvorvidt det aktuelle tiltaket fortsatt kan anvendes. Kommissjonen skal underrette Europaparlamentet, Rådet og medlemsstatene om sin beslutning.

Uten at det berører traktatens artikkel 226, kan alle medlemsstater henvise Kommissjonens beslutning til Rådet innen én måned. Rådet kan i unntakstilfeller treffe annen beslutning med kvalifisert flertall innen én måned.

5. Jernbaneforetak som utfører jernbanetransport i henhold til nr. 1, 2 og 3, skal inngå de nødvendige administrative, tekniske og finansielle avtaler på grunnlag av offentlig rett eller privatrett med forvaltningen for den jernbaneinfrastruktur som brukes, med sikte på å løse spørsmål i forbindelse med trafikkregulering og trafiksikkerhet når det gjelder denne transporten. De vilkår som gjelder for slike avtaler, skal ikke medføre forskjellsbehandling og skal eventuelt være i samsvar med bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/14/EF av 26. februar 2001 om fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet, innkreving av avgifter for bruk av jernbaneinfrastruktur og sikkerhetssertifisering⁽¹⁾.

6. Adgang til jernbanespor og yting av tjenester i de terminaler og havner som er tilknyttet de former for jernbanevirksomhet som er nevnt i nr. 1, 2 og 3, og som benyttes eller kan benyttes av flere enn én sluttkunde, skal stilles til rådighet for alle jernbaneforetak uten forskjellsbehandling, og anmodninger fra jernbaneforetak skal være gjenstand for begrensninger bare dersom det foreligger gjennomførbare alternativer på markedsvilkår.

7. Uten at det berører Fellesskapets regelverk og nasjonale regler for konkurransepolitikk og de institusjoner som har ansvar på dette området, skal reguleringsorganet som ble opprettet i henhold til artikkel 30 i direktiv 2000/14/EF eller et annet organ med samme grad av uavhengighet, overvåke konkurransen på markedene for jernbanetransport, herunder markedet for godstransport med jernbane.

Dette organ skal opprettes i samsvar med bestemmelsene i artikkel 30 nr. 1 i nevnte direktiv. Alle søkere eller berørte parter kan framsette klage til dette organ dersom de mener at de har blitt urettferdig behandlet, utsatt for forskjellsbehandling eller krenket på andre måter. Reguleringsorganet skal så snart som mulig på grunnlag av klagen, og eventuelt på eget initiativ, treffe beslutning om nødvendige tiltak for å rette på en uønsket negativ utvikling i disse markedene. For å sikre den nødvendige domstolskontroll og det nødvendige samarbeid mellom de nasjonale reguleringsorganer, får artikkel 30 nr. 6 og artikkel 31 i nevnte direktiv anvendelse i denne sammenheng.

8. I samsvar med artikkel 14, der det er fastsatt at det skal framlegges en rapport om gjennomføringen av dette direktiv, sammen med passende forslag til ytterligere fællesskapstiltak for å utvikle jernbanemarkedet og den rettslige rammen for det, og under alle omstendigheter etter 15. mars 2008, skal det transeuropeiske jernbanenett for godstransport, som definert i artikkel 10a og i vedlegg I, som gir jernbaneforetakene definert i artikkel 3 adgang

⁽¹⁾ Se EFT L 75 av 15.3.2001, s. 29.

for internasjonal godstransport, utvides til å dekke hele det europeiske jernbanenettet. Jernbaneforetakene skal på like vilkår garanteres adgang og transitt for internasjonal godstransport på hele jernbanenettet.»

12. I avsnitt V «Adgang til jernbaneinfrastruktur» skal ny artikkel 10a lyde:

«Artikkel 10a

1. Det transeuropeiske jernbanenett for godstransport består av:

- a) Jernbanelinjer i henhold til kartene i vedlegg I.
- b) Eventuelt omkjøringsruter, særlig i forbindelse med overbelastet infrastruktur som omhandlet i direktiv 2000/14/EF. Når slike ruter tilbys, skal den samlede reisetiden overholdes så langt det lar seg gjøre.
- c) Adgang til jernbanespor som fører til terminaler som benyttes eller kan benyttes av flere enn én sluttkunde, samt til andre steder og anlegg, herunder tilslutningslinjer til og fra disse.
- d) Adgang til jernbanespor som fører til og fra de havner som er oppført i vedlegg I, herunder tilslutningslinjer.

2. Tilslutningslinjene nevnt i nr. 1 bokstav c) og d) kan i reisens ene eller andre ende utgjøre 50 km eller 20 % av strekningen på jernbanelinjene omhandlet i nr. 1 bokstav a).

Belgia og Luxembourg, som er medlemsstater med forholdsvis små eller konsentrerte nett, kan begrense lengden på tilslutningslinjene i løpet av det første året etter 15. mars 2003 til minst 20 km og fram til utgangen av det andre året til minst 40 km.»

13. Etter avsnitt V «Adgang til jernbaneinfrastruktur» skal nytt avsnitt lyde:

«AVSNITT Va

Kommisjonens overvåkingsoppgaver

Artikkel 10b

1. Kommisjonen skal innen 15. september 2001 treffe de nødvendige tiltak for å overvåke de tekniske og økonomiske vilkår og markedsutviklingen for europeisk jernbanetransport. Kommisjonen skal sikre at det stilles tilstrekkelige midler til rådighet slik at sektoren kan overvåkes på en effektiv måte.

2. I denne sammenheng skal Kommisjonen knytte nært til sitt arbeid representanter fra medlemsstatene og de berørte sektorer, herunder brukere, for at de bedre skal kunne overvåke utviklingen i jernbanesektoren og på markedet, vurdere virkningen av de vedtatte tiltakene og analysere følgene av tiltakene som er planlagt av Kommisjonen.

3. Kommisjonen skal overvåke bruken av nettene og utviklingen av rammevilkårene i jernbanesektoren, særlig avgifter for bruk av infrastruktur, fordeling av kapasitet, sikkerhetsregler og utstedelse av lisenser samt graden av harmonisering som utvikles. Den skal sikre et aktivt samarbeid mellom de berørte reguleringsorganer i medlemsstatene.

4. Kommisjonen skal avlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om:

- a) utviklingen av det indre marked for jernbanetransport
- b) rammevilkårene
- c) situasjonen for det transeuropeiske jernbanenett for godstransport
- d) bruken av adgangsrett
- e) hindringer for mer effektiv jernbanetransport
- f) begrensninger i infrastrukturen
- g) behovet for regelverk.»

14. Artikkel 11 skal lyde:

«Artikkel 11

1. Medlemsstatene kan framlegge for Kommisjonen ethvert spørsmål om gjennomføringen av dette direktiv. Hensiktsmessige beslutninger skal treffes etter framgangsmåten med rådgivende komité omhandlet i artikkel 11a nr. 2.

2. De nødvendige endringer for å tilpasse vedleggene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 11a nr. 3.»

15. Ny artikkel 11a skal lyde:

«Artikkel 11a

1. Kommisjonen skal bistås av en komité.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 3 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Fristen fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

4. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.»

16. Artikkel 14 skal lyde:

«Artikkel 14

Kommisjonen skal senest 15. mars 2005 framlegge for Europaparlamentet, Den økonomiske og sosiale komité, Regionkomiteen og Rådet en rapport om gjennomføringen av dette direktiv, sammen med egnede forslag til ytterligere fællesskapstiltak for å utvikle jernbanemarkedet og den rettslige rammen for det.»

17. Ny artikkel 14a skal lyde:

«Artikkel 14a

1. I et tidsrom på fem år fra 15. mars 2003 gjelder følgende:

- Irland, som en medlemsstat som ligger på en øy med jernbaneforbindelse til bare én annen medlemsstat,
- Det forente kongerike, som er i samme situasjon med hensyn til Nord-Irland, og
- Hellas, som en medlemsstat uten direkte jernbaneforbindelse til en annen medlemsstat,

behøver ikke oppfylle kravet om å overlate til et uavhengig organ funksjoner som er vesentlige for å sikre rettferdig adgang uten forskjellsbehandling til infrastrukturen, som fastsatt i artikkel 6 nr. 3 første ledd, og oppgavene omhandlet i artikkel 7 nr. 2 første ledd, i den grad medlemsstatene i disse artiklene pålegges å opprette uavhengige organer for å utføre oppgavene omhandlet i de nevnte artikler.

2. Dersom imidlertid

- a) flere enn ett jernbaneforetak med lisens i samsvar med artikkel 4 i direktiv 95/18/EF, eller, med hensyn til Irland og Nord-Irland, et jernbaneforetak med lisens et annet sted, innleverer en offisiell søknad om å utføre konkurrerende jernbanetransport i, til eller fra Irland, Nord-Irland eller Hellas, vil beslutningen om hvorvidt dette unntak fortsatt skal gjelde bli

truffet etter framgangsmåten for rådgivning omhandlet i artikkel 11a nr. 2, eller

- b) et jernbaneforetak som utfører jernbanetransport i Irland, Nord-Irland eller Hellas innleverer en offisiell søknad om å utføre jernbanetransport på, til eller fra en annen medlemsstats territorium (når det gjelder Irland eller Det forente kongerike, med hensyn til Nord-Irland, eller for begge vedkommende, en annen medlemsstat utenfor deres territorier), skal unntaket omhandlet i nr. 1 ikke gjelde.

Senest ett år etter mottakelse av enten beslutningen nevnt under bokstav a), vedtatt etter framgangsmåten for rådgivning omhandlet i artikkel 11a nr. 2, eller meldingen om den offisielle søknaden nevnt under bokstav b), skal den eller de berørte medlemsstat(er) (Irland, Det forente kongerike med hensyn til Nord-Irland, eller Hellas) vedta den nødvendige lovgivning for å gjennomføre artiklene nevnt i nr. 1.

3. Et unntak nevnt i nr. 1 kan forlenges for tidsrom på høyst fem år. Senest 12 måneder før utløpsdato for unntaket kan en medlemsstat som benytter seg av et slikt unntak, søke Kommisjonen om forlengelse av unntaket. En slik søknad skal begrunnes. Kommisjonen skal behandle søknaden og treffe en beslutning etter framgangsmåten for rådgivning omhandlet i artikkel 11a nr. 2. Nevnte framgangsmåte for rådgivning skal benyttes ved enhver beslutning i forbindelse med en slik søknad.

Når Kommisjonen treffer sin beslutning, skal den ta hensyn til utviklingen i den geopolitiske situasjon og utviklingen på jernbanemarkedet i, til og fra medlemsstaten som har søkt om forlengelse av unntaket.

4. Luxembourg, som er en medlemsstat med et forholdsvis lite jernbanenett, behøver ikke før 31. august 2004 å oppfylle kravet om å overlate til et uavhengig organ funksjoner som er vesentlige for å sikre rettferdig adgang uten forskjellsbehandling til infrastrukturen, som fastsatt i artikkel 6 nr. 3 første ledd, i den grad medlemsstatene i denne artikkel pålegges å opprette uavhengige organer for å utføre oppgavene omhandlet i nevnte artikkel.

Artikkel 2

Medlemsstatene skal senest 15. mars 2003 vedta de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 3

Utferdiget i Brussel, 26. februar 2001.

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

*For Europaparlamentet**For Rådet**Artikkel 4**N. FONTAINE**A. LINDH*

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

*President**Formann*

VEDLEGG I

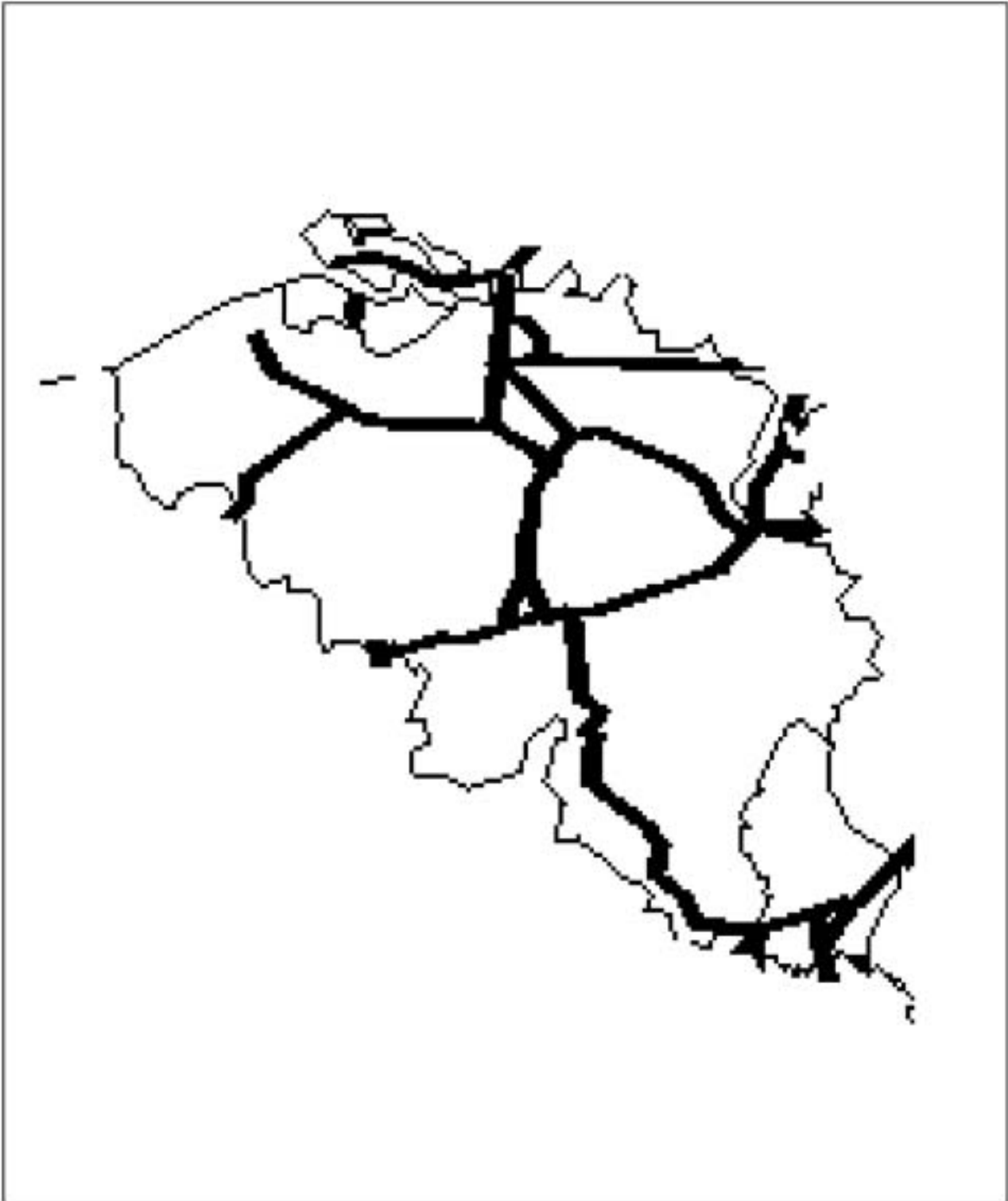
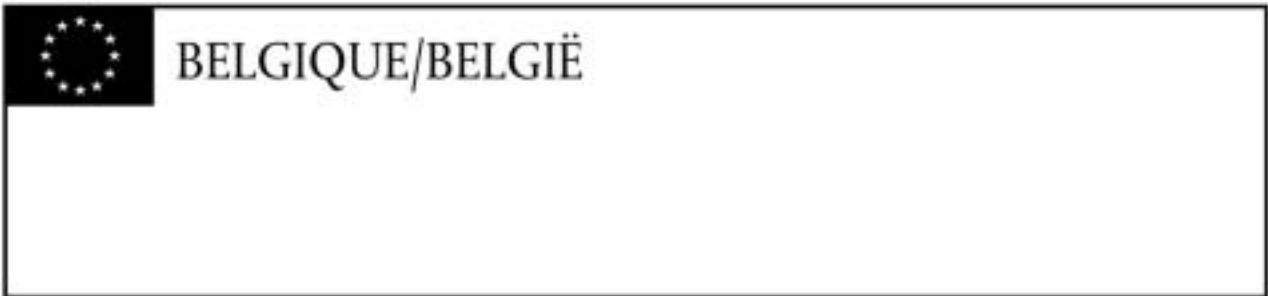
HAVNER

BELGIE/BELGIQUE	Cartagena-Escombreras	LUXEMBOURG
Antwerpen/Anvers	Gijón	NEDERLAND
Gent/Gand	Huelva	Amsterdam Zeehaven
Zeebrugge/Zeebruges	Tarragona	Delfzijl/Eemshaven
DANMARK	Valencia	Vlissingen
Ålborg	Vigo	Rotterdam Zeehaven
Århus	FRANCE	Terneuzen
Esbjerg	Bayonne	ÖSTERREICH
Fredericia	Bordeaux	PORTUGAL
København	Boulogne	Leixões
Nyborg	Calais	Lisboa
Odense	Cherbourg	Setúbal
DEUTSCHLAND	Dunkerque	Sines
Brake	Fos-Marseille	SUOMI/FINLAND
Bremen/Bremerhaven	La Rochelle	Hamina
Brunsbüttel	Le Havre	Hanko
Cuxhaven	Nantes	Helsinki
Emden	Port-la-Nouvelle	Kemi
Hamburg	Rouen	Kokkola
Kiel	Sète	Kotka
Lübeck	St-Nazaire	Oulu
Nordenham	IRELAND	Pori
Puttgarden	Cork	Rauma
Rostock	Dublin	Tornio
Sassnitz	ITALIA	Turku
Wilhelmshaven	Ancona	SVERIGE
Wismar	Bari	Göteborg-Varberg
ΕΛΛΑΣ	Brindisi	Helsingborg
Αλεξανδρούπολις	C. Vecchia	Luleå
Ελευσίνα	Genova	Malmö
Ήατρα	Gioia Tauro	Norrköping
Πειραιάς	La Spezia	Oxelösund
Θεσσαλονίκη	Livorno	Stockholm
Βόλοζ	Napoli	Trelleborg-Ystad
ESPAÑA	Piombino	Umeå
Algeciras	Ravenna	UNITED KINGDOM
Almería	Salerno	Alle havner med
Barcelona	Savona	jernbaneforbindelse
Bilbao	Taranto	
	Trieste	
	Venezia	

- RTTFM Art. 10a (1) a, 91/440/EEC
- TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/EEF
- TESGN Art. 10a (1) a, 91/440/EEWG
- ΔΔΣΕΜ Αρ6, 10α(1) (α), 91/440/ΕΟΚ
- TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/EEC
- RTEFF Art. 10a (1) a, 91/440/CEE
- TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/CEE
- TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/EEG
- RTTFM Art. 10a (1) a, 91/440/CEE
- TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/ETY
- TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/EEG

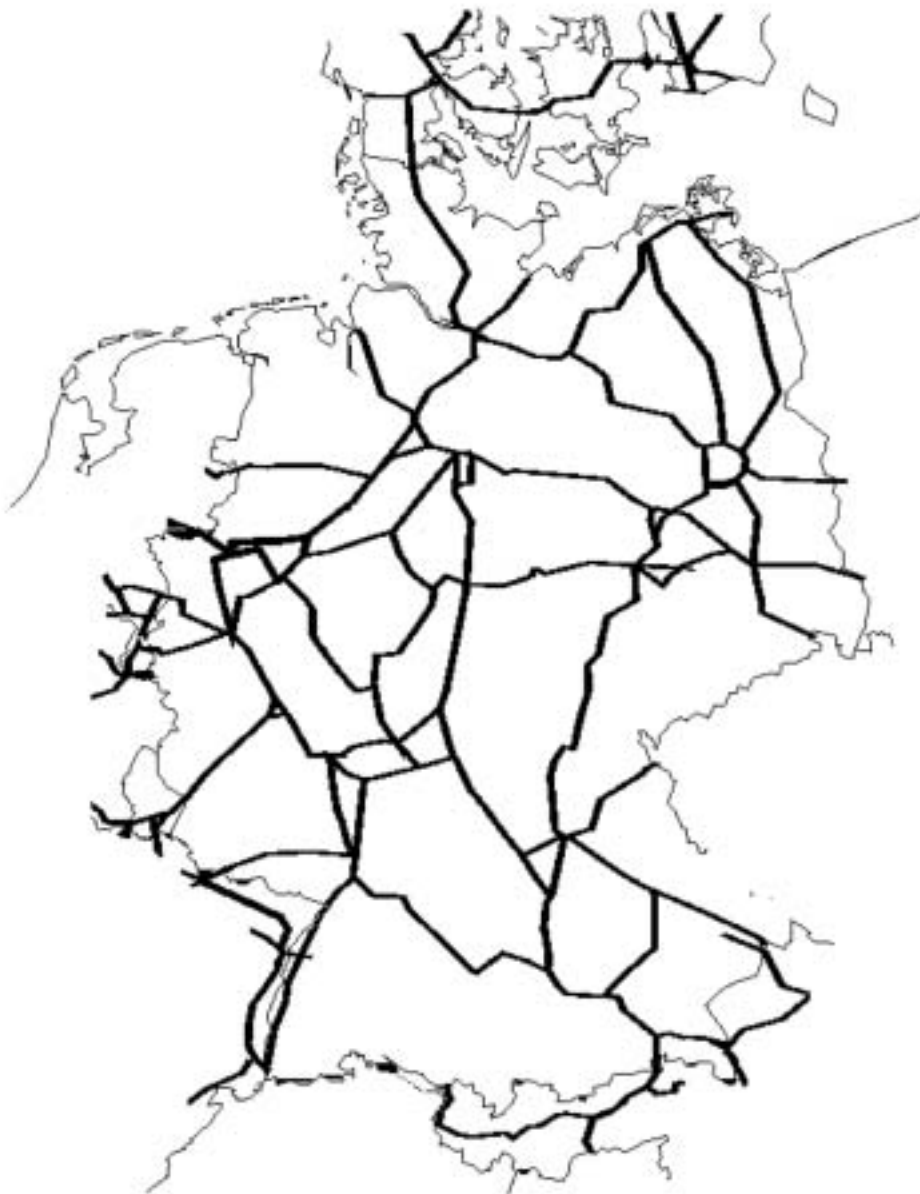

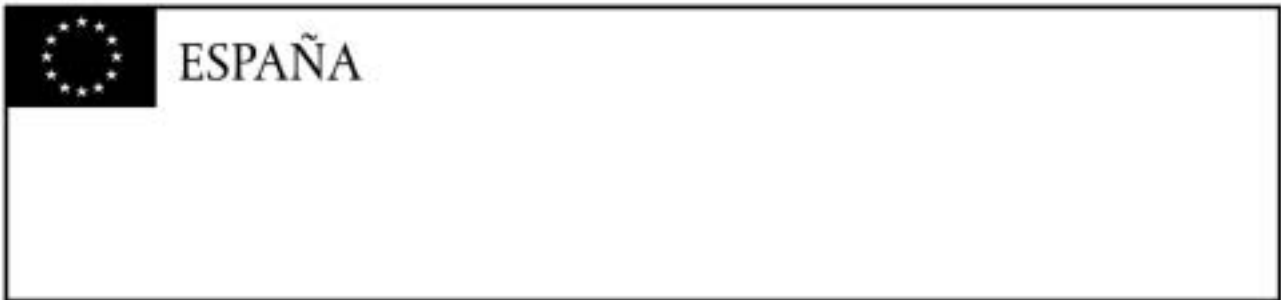

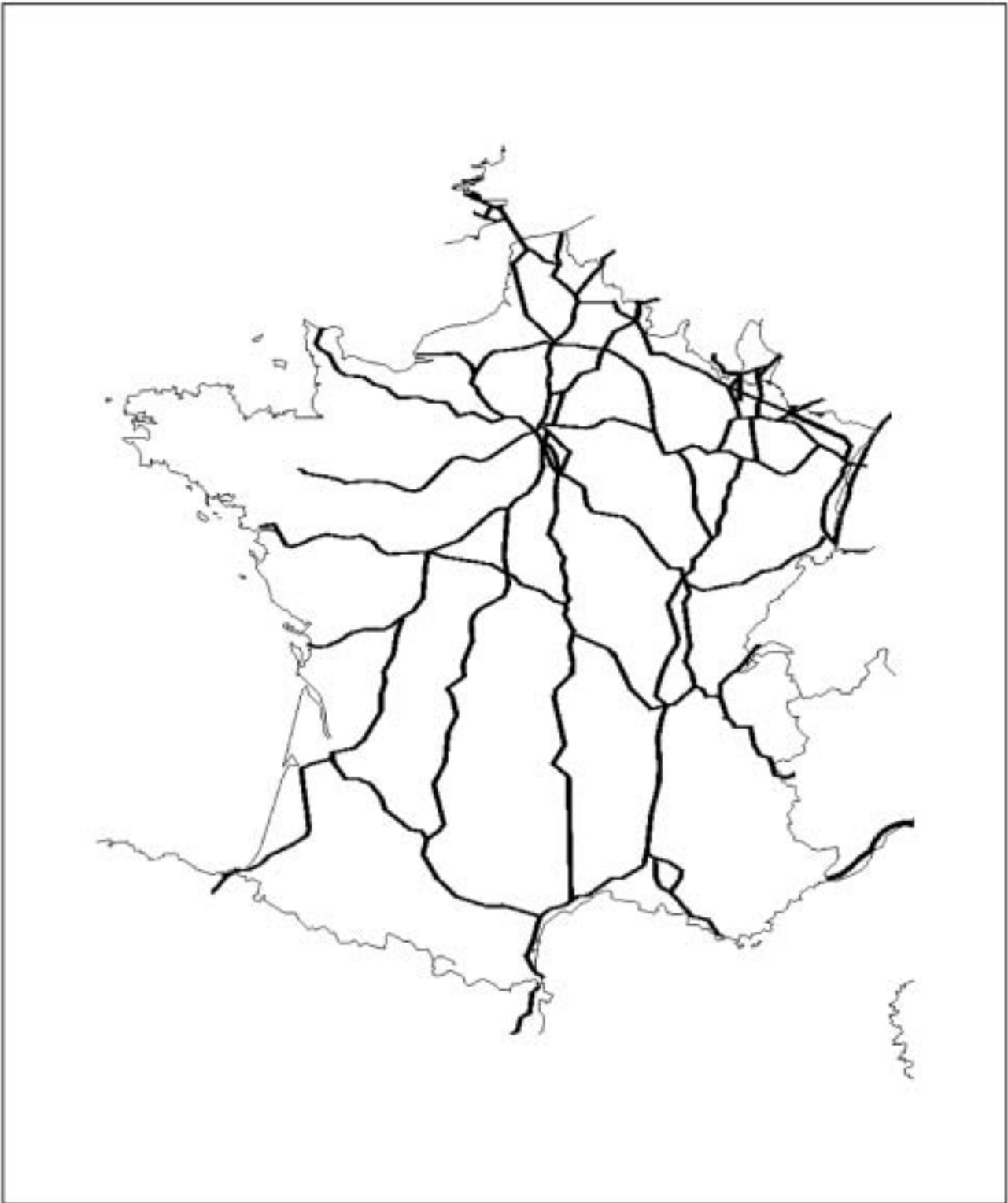

DEUTSCHLAND

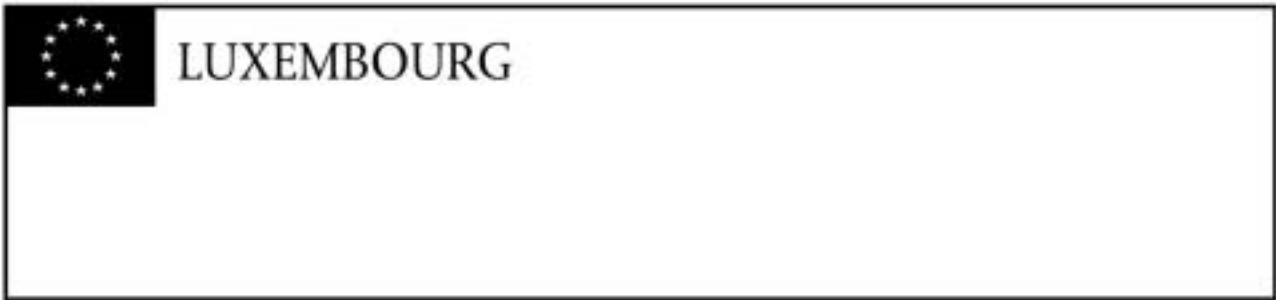

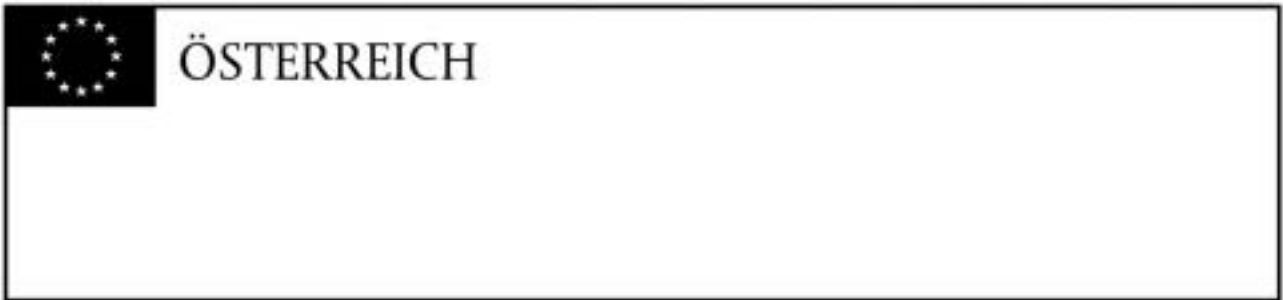

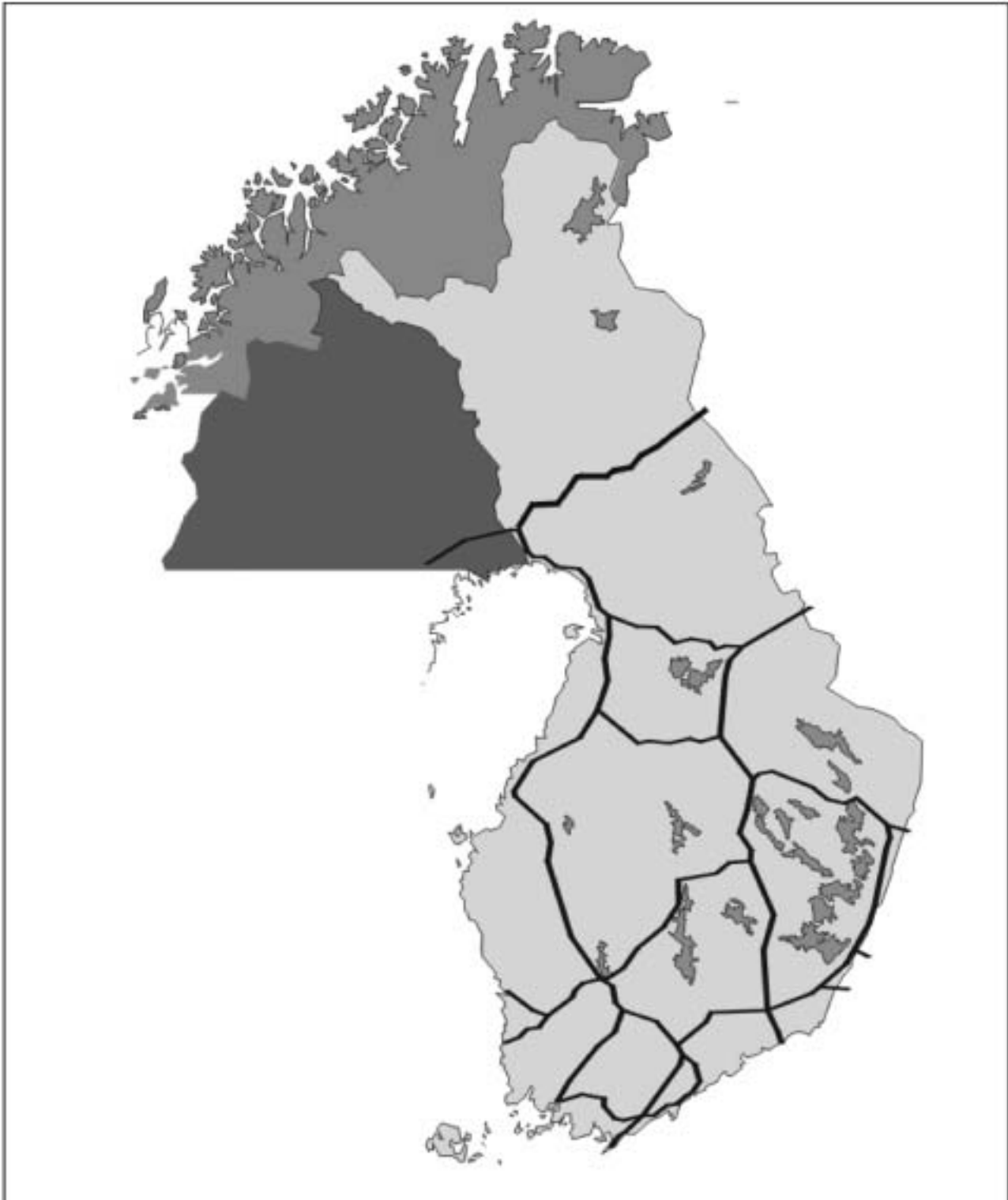

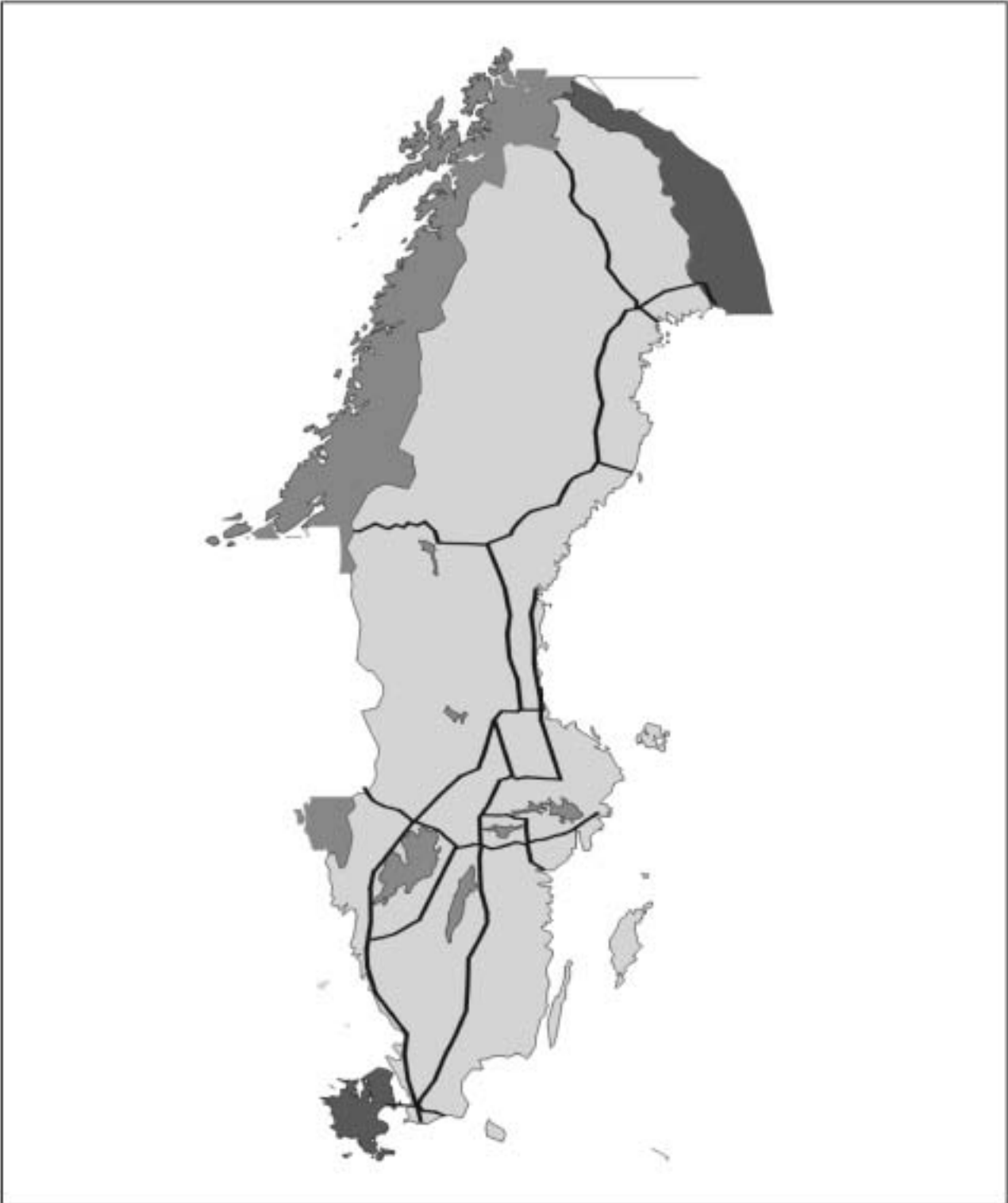

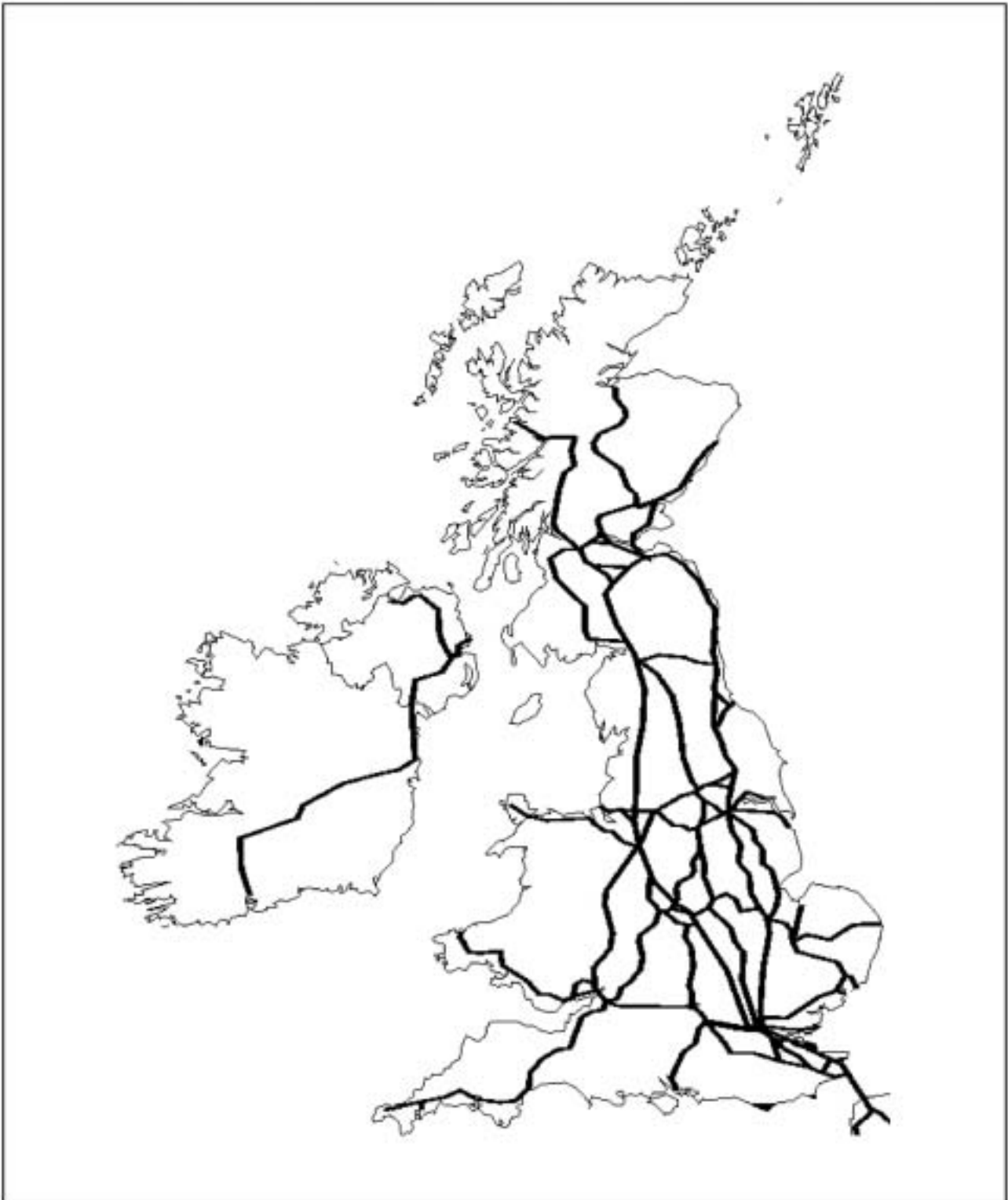
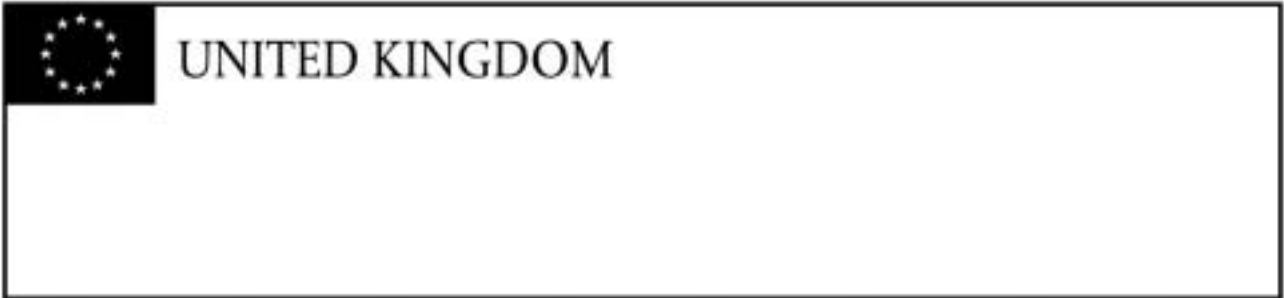

VEDLEGG II

Liste over vesentlige funksjoner omhandlet i artikkel 6 nr. 3:

- forberedelse og vedtakelse av beslutninger i forbindelse med utstedelse av lisens til jernbaneforetak, herunder utstedelse av individuelle lisenser,
 - vedtakelse av beslutninger i forbindelse med fordeling av ruteleier, herunder både fastlegging og vurdering av tilgjengelighet samt fordeling av individuelle ruteleier,
 - vedtakelse av beslutninger i forbindelse med avgifter for bruk av infrastruktur,
 - overvåking av at forpliktelser til å yte offentlige tjenester overholdes i forbindelse med yting av visse tjenester.
-